

Pisatelj naš je tedaj resno po obširnem svetu popotoval. Obsegel je skoro vse kraje, kamor so tačasni Helenci dospeti zamogli.



Ko bi se bil osnoval vstanek složno in sporazumno, bi bilo prijelo vse krščansko ljudstvo za orožje in Turki bi ne mogli tirati katoličanov v svoje čete in tudi vstanek bi bil zadobil tako moč, da bi se mn ne bilo treba skrivati po kotanjah in hajduško živeti z oropovanjem raje. Vstanek bi bil lahko vzel Banjaluko in druga mesta, se vstrojil kakor prava vojska ter po vojaško odločeval način prehrane.

Mi čitamo po novinah, da vrivajo v Rumeliji, Trakiji in drugod kristjane v turško vojsko in tako se morajo kristjani boriti proti svoji volji z vojsko, ki prelija kri za njihovo svobodo. Če je tako tudi v Bosni, kjer, naj se reče, kar se če, še vstanka ni, zakaj se trobijo lažni glasovi po svetu, po katerih Evropa že naprej proglasi Bosno nesposobno za svobodo.

Še griji, in rekli bi, prav surovo in umazano je srbska „Zastava“ pisala o bosenskih katolikih in papežu pa duhovnikom dajala take priimke, da se je 10 bosenskih katoličanov javno oglasilo zoper tako ravnanje, ter „Obzoru“ poslalo sledeči spis:

„Iskra se je razširila, voda meče ključ iz dna Aranije, a mi se ne smemo in ne moremo odmakniti. Skrajna sila nas je dognala, da vernemo žal za sramoto, da vrnemo z ono mero, s katero se nam je merilo. Naša svetinja se gazi z nogami, naši najizvrstnejši redovniki se obsipajo s surovimi in nečastnimi izmišljotinami, našu lvera se psuje. A mi skazujemo čast in poštenje duhovnikom naših sostanovalecev in bratov pravoslavne vere, mi spoštujemo njihovo vero, njihovo cerkev itd.

„Zastavini“ dopisniki se zaganjajo na redovnika Grgo Martića, grde našo vero in cerkev! To se ne more dalje tako trpeti!!

Če se bo-li nadaljevalo sramotjenje našega najizvrstnejšega duhovnika s takimi živinskimi izrazi in s tako v novinarstvu nezaslišano surovostjo, bomo tudi mi — zavračajoč vso odgovornost na onega, kateri je začel — prijeli za pero in mahčili po „Zastavi“, pravoslavnem duhovništvu in veri, kar nam pride na misel.

Mi prosimo našo pravoslavno bračo, naj pomisli, kako bi se njej zdelo, če bi mi rekli njihovemu najizvrstnejšemu duhovniku v Sarajevu otcu Savi Kasanoviću javno v novinah „pseto patriarhovo“ ali patriarhu, glavi njihove cerkve, „posrani ili smrdljivi patriara“, kakor nazivlje „Zastava“ našega najodličnejšega duhov-

nika in glavo naše katoliške cerkve svetega Očeta.

Mi ne izzazivamo s tem Zastavinih dopisnikov ampak jim javljamo našo odločno namero in prosimo naprej celi narod, naj nam oprostí, kadar začnemo odvracati žal za sramoto. Deset bosenskih katoličanov“.

Reč je s tem zadostno pojasnjena in komur je za resnico mar, ima dovolj prilike prepričati se, je li kaj resničnega na tem natolcevanji ali ne. Tem na ljubo smo tudi mi omenili teh reči, ne pa da bi se pričkali s takimi listi, o katerih iz večletne skušnje vemo, da je vse bob v steno, kadar velja katoliško reč ali celo katoliške duhovnike zagovarjati.

### Z bojišča.

Po najnovejših poročilih soditi, kmalo utegnemo slišati o kaki veliki bitvi na Bulgarskem. Obe stranki namreč jako marljivo zbirate svoje vojne oddelke. Ruska armada v Dobrudži se urno pomiče proti zahodu, da se bo zedinila z ruskim središčem pri Sistovu ob enem pa tudi bližala Silistri, kamor je general Zimerman po novejših poročilih res že došel in trdnjavo zajel. Oddelek ruski, ki je bil v Nikopolu, jo je vkrenil proti Plevnu, Nikopol pa je zasedla armada rumunska. Ruščuk pričeli so Rusi boje 28. julija bombardirati in car sam je imel priti tje, da bi bil nazoč pri napadu na to trdnjavo turško. Dunajskemu Tagblattu se iz Bukarešta poroča, da po telegramih iz Sistova bila je 28. julija ob reki Lomi blizu Ruščuka bitva med vojno carjevičevo in vojsko Ahmed-Ejub paše. Turki so bili premagani in so zgubili 30 topov, in 10 zastav, tudi jih je bilo 5000 vjetih. Vradno se pa to ne potrjuje.

Pa tudi Turki niso nemarni. Oddelek vojne iz Niša obrnil se je proti Sofiji, da bode skud od dot preriti do vojne ruskega generala Gurka, ki se pomiče proti Drinu, kjer še vedno stoji Suleiman paša. Mehmed Ali paša pa se je z glavno armado, ktera se je za 20000 mož došlih iz Carigrada še pomnožila, iz Šumle obrnil proti Osman-Pazaru. Princ Hasan je s svojim oddelkom, kakor se poroča iz Carigrada, vojno rusko, ki maršira proti Varni, pri Bazardžiku ustavil; ker se Turki ne ponašajo z zmago je to ravno tako jasno znamenje, da

se jim slabo godi, kakor poročilo, da se bode poveljnik trdnjave Ruščuka postavil pred vojaško sodnijo, in da se vsa nezgoda pripisuje le poveljnikom, ki se drug za drugim odstavljajo in tožijo.

Iz Carigrada se poroča, da so bili Črnogorci, ki so v četrtek udarili na Nikšiče, vrženi nazaj in so mnogo ljudi zgubili. Tudi Rusi so bili pri Silistri pahnjeni nazaj. „Reut. off.“ tudi poroča, da se je v mošejah bral oklic novega šejk-ul-islama, v katerem muhamedanom priporoča, da naj se zdržujejo vsakega neprijateljskega ravnanja proti kristjanom.

### Politični pregled.

V Ljubljani, 1. avgusta.

#### Avstrijske dežele.

**Na Dunaju** je imel te dni biti veliki ministerski svet, ki je imel določiti, bi li ne bilo čas, da se oboroži del avstrijske vojne? Andrassy sodi, da je to potrebno, vendar pa boje ne misli premeniti dosedanje politike, ampak hoče le varovati koristi avstrijske. Zato pa ne misli na to, da bi vojna avstrijska zasedla Bosno in Hercegovino, ampak vstavila se bode za z daj le na meji, ker ponosna Avstrija ne more dovoliti, da bi se reči na njenih mejah spreminjale brez njene vednosti in volje. Vradni listi zlasti tudi povdarjajo, da bivanje Midhat-paše na Dunaju s to rečjo ni v nobeni zvezi, ampak da je vse to potrebno postalo vsled najnovejših dogodkov na Turškem. Da pa Midhat zastoj ne biva na Dunaju in si prizadeva Avstrijo pridobiti za Turčijo, priča to, da se je 29. julija poklonil ministru Andrassyu. Vendar pa sodimo, da si Avstrija ne bo hotela na glavo nakopati sovraštva Rusije, da bi ostala prijateljica — Turčije! Kakor nekteri listi poročajo, oborožila se bosta samo dva vojna oddelka.

**Iz Zagreba** se piše „Politiki“, da je hotel ogerski minister Tisza zabraniti zborovanje hrvatskega sabora. Vsled tega nastala je bila med narodom tako huda nevolja, da so od bana Mažuraniča zahtevali, da naj ali zborovanje sabora dožene, ali pa odstopi. Vsled tega šel je gibčni sekcijski načelnik Živković v Budapešto ter je to sicer dosegel, da se sabor snide, toda Tisza je od njega neki zahteval, da mu mora narodna večina

Ako pomislimo, kake težave so ga zadrževale pri vožnji in potnih napravah onih časov, koliko sveta je bilo treba po suhem in po morji prekoračiti, da mož ni zavoljo golega dobička, po sebičnih namenih, temuč navdušen od iskrene žeje do vednosti neskončnim nevarnostim nasproti šel, ga bomo po pravici šteli med najslavnejše popotnike preteklih časov.

#### IV. Vodilo in osnova zgodovinskega spisa.

Pravo notranje jedro vsih Herodotovih spisov ie boj Helenskega naroda proti vzhodnim tujcem (barbarom). Helenski narod je bil izvrstno umen, pa tudi ponosen narod, sebe časte so zaničevali Grki tujce in tuje šege, od tod je dobila beseda barbaros (tujec) zaničljiv pomen še dan danes. Temu bolj ali manj razodetemu vodilu je dodal dolgo vrsto mičnih epizod, eno iz druge, tako da dostikrat precej od izvirnega predmete zaide, mojster pa svojo pot ostane, seosebno v grškimi originalu ga bo vsak omikan z neskončno radostjo prebiral.

Sam v začetku svojih spisov takole govori: I. vvod: „Tale je namen (moje) zgodov-

vinske preiskave (historia) Herodota iz Halkarnasa, da sploh dejanja človeškega naroda po času iz spomina ne zginejo, da se velikansko in čudno, kar so storili bodi si Helenci bodi si barbari, slavno prihrani, zraven pa tudi, zakaj da so Helenci proti onim se bojevali“. To so lastne besede Herodotovega vvoda. Pisatelj tedaj hoče oznanovati spomina vredna dejanja Helencev kakor barbarov; ta dopis pa veže po glavni zgodovinski niti, to je po vzrokih, zakaj so se bili sprijeli Grki pa barbari. — Herodot sam svojih spisov ni razdelil, kakor se zdaj sploh razdeljujejo, vsak oddelek po naslovu ene deveterih Muz, storili so to neki Aleksandrinci, učenjaki poznejih časov. Pregledujemo jih tedaj po tej razdelitvi.

V začetku prvega oddelka kaže Herodot da se je prepil od tod vnel, ker so napadli lidiški kralji helenske naselbine na zahodnjem obrežji male Azije. Od tod razvija lidiško zgodovino, posebno razmere Ciro-Krezove; tem dostavi, kako je Cir vtemelil univerzalno samovlado, prisvojivši si babilonsko, asiriško, in pa mediško državo. Popisovaje bolj na tanko navade perzijske, razodeva, kako je Cir užugal malo azijske Helence, v drugi

vojski premagal velikanski Babilon, v tretji napadel divje Masagete kjer ga je maščevalna zadela osoda.

Nasleduje mu sin Kambiz, kateri se napravi podjarmit Egipt.

Cele druge bukve prinašajo popis te čudapolne dežele, kakor jo je popotnik sam obhodil in ogledal stavbe, katerim po celem svetu enacih ni. Pri tej priložnosti popisuje šege, navade, vero in bogočastje starih Egipčanov.

V tretjem oddelku se vrne Herodot zopet k obravnavi perzijske zgodovine. Popisuje kako strastno je gospodaril Kambiz v Egiptu, se vrnil domu, in se neprevidoma do smrti ranil v Siriški Ekbatani. Potem pride na vrsto skrivna vlada Smerda — goljufa, zarota perzijskih plemenitavev proti magom, volitev Darija na kraljevi prestol, in mična povestnica žalostne osode, ki je zadela Polikrata, Samiškega tirana. Konečno dostavi pisatelj pregled notranjih zadev perzijske države, politiško sostavo, davke in dohodke. Hotel je po tem pokazati strahovito moč perzijske samovlade, ki je imela pozneje Helencem tako nevarna biti.

(Konec sledi.)



saborova obljubiti, da ne bode na dnevni red spravila vzhodnega vprašanja ker bi bil savor sicer razpuščen. So li prvaki hrvatski ministru to res obljubili ali ne, tega dopisnik ne ve, in bi skoraj dvomil nad tem, ker sabor še ni sklican, to pa je gotovo, pravi, da bode vsak rodoljubni Hrvat zaničljivo odbil tako zahtevo. — Ravno tisti dopisnik svetuje, da naj bi se osnoval tabor ljudski, ki bi dal odgovor ljudskemu shodu madjarskemu v Budapešti. „Ali je naše sočutje za naše trpeče brate unkraj Save in Une; pravi, ki jih tako radi imenujemo meso od našega mesa in kri od naše krvi, že tako zelo zmrznilo, da si ga ne upamo še z besedami izraziti? Ali je kokelj prilične politike naša rodoljubna čutila že tako omamila, da nismo več v stanu v nekterih ljudskih shodih glasno in javno izreči, da Hrvatska nikakor ne more potrditi turkoljubne politike madjarske? Če tega poguma nimamo, potem naj naši politiki več ne pravijo, da je Hrvatska poklicana pri rešitvi vzhodnega vprašanja igrati imenitno rolo. Ker potem je ta rola že davno izigrana“.

#### Vnanje države.

**Nemški** cesar ostane do 7. t. m. v Gasteinu, 8. pa se snide neki z našim cesarjem v Išu ali Solnogradu.

**Italijanski** ministri hočejo vtrditi rimsko mesto, ter ga obdati s strelnicami in obročiti z velikimi topovi, boje zaradi tega, da pri kakem nanadnem napadu ne pride v zadrege. Tudi sardinski otok hočejo s torpedi zavarovati pred sovražnim napadom. Od kot se tega napada boje, natančneje ne povedo.

**Francoski** Gambettovcem je menda že v glavi zavrelo, sicer bi ne mogli pisati in med svet trositi tako gorostasnih budalosti. Pravijo namreč da papež Pij IX. je že dve leti mrtev, in da je ranjki kardinal Antonelli nekega drugega Piju jako podobnega človeka, ki pa še duhovnik ni, posadil na papežev prestol. Ubogi ljudje, ki se dajo od takih ljudi za nos voditi.

#### Izvirni dopisi.

**Izpod Štefanje gore, 24. julija.** Obljubil sem, da hočem ob kratkem popisati domuhod nemčurskih Kamničanov na dan volitve deželnega poslanca in mastno postrežbo v Št. Jurji. Sicer stvar ni tolike pomembe, pa svet bi morebiti naše vrle Št. Jurske narodnjake napačno sodil. — Že od nekaj slovi naš Št. Jur, kot narodno selo; na Vižmarski tabor so bili nesli naši fantje slovensko zastavo in v naših srcih še vedno bije slovanska kri. Nemčurski Kamničani na čelu z g. Keceljnom so na dan volitve deželnega poslanca napravili v Št. Jurji nemško demonstracijo in svet bi mislil, da je vse naše prebivalstvo že prodalo narodno čast. Pa temu ni tako. Le naš, sicer spoštovani g. Golob se je dal tako omamiti, da jim je napravil slovesnost. Iz hrastovih vej spleten venec jih je čakal v krčmi g. Goloba. Ko zmagonosni volilci dospejo do krčme, ovijajo velikanski hrastovi venec okoli prve, g. Kecelj nove, kočije. Potem jedi ni manjkalo, vino pa je teklo v potokih. G. Kecelj, vesel svoje zmage, je kar tekal po ulici ter klical: Le pite, le pite! zmaga je naša! Pri slovesu podelili so mu g. Golobovi belo ruderčasto zastavo, na kateri je bilo zapisano: Hoch Kecelj! Z zastavo naprej, odrinili so iz Št. Jurja, pa ni je bilo žive duše, da bi jim bila zavpila: živio! ali hoch! Še le v našovskih gojzdih sreča jih hudomušen voznik ter

jim šaljivo zaupije: vivat! — Kako dobro jim je to delo, kaže nam vabilo neke dame, ki je iz kočije vpila: Oče! pojte z nami v Kamnik, bodete pili, kar bodete mogli!

Narodnim kamniškim volilcem pa se izpove-mo, da nas je bila misel, jim srčno hvalo izreči, pa naj nam ne jemljejo za zelo, poljsko delo nas je zamudilo. Kličemo Vam iz slovenskega Št. Jurja: Hvala, slava Vam! ki ste storili svojo domovinsko dolžnost.

**Iz Velesovega, 19. julija.** Misel me je obšla, ker prebiram časopise in dopise o žalostnih izidih volitev naše slovenske narodne stranke v mestih in trgih, da naj tudi jaz kot kmet in slovenski rodoljub naznamim po svoji zmožnosti dragim čitateljem in rodoljubom, kako dobro spoznamo tudi mi kmetje laži grdih izdajalcev nemškutarjev. Ravno zaradi tega, ker nas na nekkih listih zovejo „Kmetje“, se tudi jaz oglasim ter rečem, kmetje!! Ko sem dne 10. julija iz Ljubljane popotval, dospem ob 6. uri v Moste nad Mengšem, in jo vkrenem proti Cerkljam. Ko prikorščim v gojzde menda v Našovske, me nenadoma sreča mnogo kočij, boje 24, kar sem pozneje izvedel. Kar na mah v prvem vozu vglebam žandarma in okoli mnogo ljudi obojega spola; misleč si, da to gotovo niso pošteni ljudje, zagledam potem še enega in zopet enega žandarja na drugih vozeh. Bilo je skoz in skoz vse natlačeno. Bili so to kamniški nemškutarji, ki so se ravno od volitve iz Tržiča peljali domu. Mislil sem si: takoj, da to so tisti dobri kranjci, katerim se nemčurji pravi. Jehova! sem si mislil, gotovo so krivice obdolženi, kdo bo pač zdaj otel nas vboge kmete strašne nezgode, ktera nam proti; zgubljeni smo ker so menda žandarji polovili vse te nemške rodoljube ki so nam ravno kar hoteli pomagati. Pa kmalo mi zopet druga misel pride v glavo: saj arestanti nimajo nikakoršne svobode, niso pijani, so trezni, imajo zastave, ti pa so imeli zastavo, barve je bila ruderče in bele, na nji je bilo napisano „Hoch Kecelj“, vse drugo lepoticje okrog bilo je hrastovo, gospodje so imeli na klobokih in v rokah hrastove veje ter so veselja z njimi mahali, gospe imele so v zabavo hrastove veje in vozniki hrastove veje, tako da še konji so bili hrastovim perjem obdani.

Med potjo v Šenčurji pri svečanosti v neki krčmi se jim je bil tudi hrastov venec obesil. Vaščani Šenčurjani jih pa sicer nič kaj niso pogostvali, ker jih ni bilo doma. Poleg tega je eden v rokah držal velikansko hrastovo vejo, ki je bila pa boje pretežka, ker se je tako čuda polno gugal in držal, ravno kakor da bi bil iz Afrike prišel, tako da se mu je vsa družina smejala. Pogovorov nisem razumil, ker so bili vsi nerazumlji vi nemški.

Dragi Slovenci, že iz tega, kar sem tukaj videl in povedal, je očitno, da so ti ljudje naši nasprotniki, ker je bila njih naprava in lepoticje našim slovenskim popolnoma nasprotna. Hrast ni slovensko drevo, nemškega jezika mi ne ljubimo, ker ga ne umemo. — — — Naša zastava in naših bratov je ruderča, modra in bela. Jezik naš je slovenski, in lipa je naše slovansko drevo.

V vnanjih rečeh se že vidi, da so naši in vsega slovanstva nasprotniki, kako bi jim mi verjeli, ker so nas prekanili in nas še vedno prekaniti hočeje?

Kmetje! izprevidimo pa tudi lahko, ako je kdo govoril ali še bo s kakim cilindrom ali frakom, da ne bomo drugače časti od njega sprejeli nego kaka golazen ali mrčes. Kako bi nam tedaj ti pomagali, ber nas tlačijo v

siromaštvo in nevednost? Dragi čitatelji, mislim, da bi se vam dopadlo, ako bi naši rodoljubi vsaj še toliko časa v deželnem zboru gospodarili, da bi bila norišnica sozidana in bi jo mi nemčurjem podelili, da bi se v nji spametovali in sprevidili, da s takimi nagoni, kakor mislijo, nas prevarili ne bojo.

Bratje! ne vdajmo se, ostanimo stanovitni. Njih čudna slava paostane izdajcam naroda.

— kmet —

#### Domače novice.

V Ljubljani 1. avgusta.

(Prošnja za dovoljenje tabora.) Sledeča prošnja je šla danes do c. kr. okrajnega glavarstva ljubljanskega:

„Slavno c. k. okrajno glavarstvo! V našem cesarstvu, in sicer v Ogerskem delu monarhije se zdaj po mnogih krajih dan za dnevom meeting-i ali tabori napravljajo, kjer se mnogobrojno zbrano Magjarsko občinstvo izjavlja v resolucijah po priliki tako-le se glasečih: „da je v interesu Avstro-Ogerske monarhije vzdrževanje celokupnosti Turške države, in da bi imela Avstrija v to svrhu Rusiji vojno napovedati“.

Ker bi lahko inostranki svet sodil, da je mnenje 5 milijonov Magjarov res mnenje celega 37 milijonov broječega prebivalstva Avstro-Ogerske monarhije, treba je, da se tu ravna po pregovoru: audiat, „et altera pars“.

Ker smo podpisani trdnega prepričanja, da imamo državljani v tako imenovani Cislajtaniji taiste pravice in taisto svobodo, svoje mnenje o važnem iztočnem vprašanju javno obelodaniti, kakor jo imajo državljani v Translajtaniji, in da nima samo 5 milijonov Magjarov v celi monarhiji izključivo privilegijo, izjavljati svoje politično mnenje na taborih brez vseh opovir in zaprek, zato prosimo podpisani na temelju zakona od 15. novembra 1867. leta, št. 135 dr. zak.:

Naj slavno c. kr. okrajno glavarstvo blagovoli dovoliti, da podpisani v nedeljo 12. dne avgusta t. l. tabor ali ljudski shod pod milim nebom popoldne ob štirih v Udmatski občini na Umatskem pašniku poleg Ljubljanice nasproti Češkovi fabriki skličejo.

Namen shoda bi bil ta, da bi se javno razgovarjalo o sedanji Rusko-turški vojski in o interesih naše monarhije v iztoku.

Podpisani nameravajo zbranemu občinstvu v sklepanje predlagati to-le resolucijo: „Na korist civilizacije in občnega izobraženja kakor na korist Avstrije bi bilo, da bi edina teokratska mohamedanska država v Evropi nehala in da bi stopile mesto nje v život deloma samostalne krščanske države, deloma pa naj bi se zjedini tisti deli, ki mejijo na naše cesarstvo, s trojedno kraljevino (Hrvatsko, Slavonijo in Dalmacijo) v jedno telo pod vladarstvom prejasne Habsburške dinastije.

Dr. Janez Bleiweis.

Dr. Valentin Zarnik.

Dr. Josip Vošnjak.

(Glasbena Matica) je ravnokar razposlala tri zvezke skladeb dr. Benjamina Ipavca za petje in glasovir. Te zvezke dobodo vsi udje, ki so plačali za letos, dalje oni, ki so letni donesek dolžni za l. 1877, 1876 in deloma za l. 1875. Odbor prosi, da bi tudi ti zadnji hoteli kmalu poravnati zaostanke pri blagajniku gosp. Fr. Dreniku.

(Prof. Janko Pajk) je dobil službo profesorja v Riedu. Zdaj nam bo pa gotovo kmalo dovršil slovar slovenski, rekel je nekdo, ko je to bral po novinah.



(Odborove seje Maticne) 29. avg. vdeležilo se je 13 odbornikov, izmed vnanjih gg. Svetec in Parapat. Novih udov je od zadnje seje pristopilo 21. Knjižnici jetniški na Žabjeku se podari nekaj knjig, ob enem pa se povabi, da naj se znanprej vpiše med ude Maticne. Akademsko literarno društvo „Hrvat“ v Pragi dobilo je v dar 17 Maticnih knjig, „Učiteljsko društvo“ za Slovenski Štajer pa po dvojne v zadnjem letu udom podarjene, ktere so bile poverjenistvu ostale, ker je 5 udov izstopilo; troje druge naj se podaré šolskim knjižnicam. G. Križniku v Motniku se za poslano narodno blago dovoli nekoliko nagrade. G. Köcke poslal je zemljevide, ki jih izdeluje, na ogled; g. Šumi Matici priporoča, da bi na svetlo dala rusko slovnico v nemškem jeziku. Sklep o tej reči se odloži za prihodnjšč. Luiza Pesjakova Matici ponuja zbirko svojih in g. Lendovšek zbirko Oroženovih pesem. Reč se izroči odseku za izdavanje knjig. Gg. Raič in Hubad sta poslala nekaj spisov, poslednji dva za Letopis, za ktera se mu dovoli nagrada. G. Peterlin vpraša, kaj je z njegovo zbirko narodnega blaga. Tajnik poroča, da se je izročila gosp. prof. dr. Kreku v pregled, ki pa še ni vrnil Matici. Prof. Šuklje je poslal rokopis o Palackem, ktereга odbor sprejme s pridržkom, da sme spremeniti nektare reči. Prof. Urbas poslal je prvo polovico životopisa Costovega, G. Terstenjaku se dovoli nagrada za njegov spis v Letopisu. Izdaja znanstvenega časopisa se je iz raznoterih vzrokov odložila do novega leta. Med tem naj se še enkrat objavi vabilo za naročbo in do pisateljev za primerno gradivo. „Potovanje okoli sveta“ poslovenuje g. Hostnik. Zgodovina slovenske literature se je g. prof. Kleinmajerju poslala nazaj. O spisu „Šega“ se sklene, da je Matica voljna ga na svitlo dati s 4, oziroma 8 podobami. Nazoči pisatelj g. Parapat pa temu oporeka ter hoče spis Matici le izročiti, če ga na svitlo dá z 20, oziroma 40 podobami ter je pripravljen v ta namen Matici prepustiti polovico nagrade, ki bi se mu odločila. Česke Slovnice je še v zalogi 581 eksemplarov; g. Marn, profesor v Zagrebu poslal je Matici tudi rokopis slovnice hrvatske, ki se je v pregled izročila prof. Žakeljnu. — Glede vprašanja, naj ima Matica stanovitnega služabnika, se po nasvetu gospodarskega odseka sklene, da se tak služabnik ne sprejme. Tajniku se za razne posle, ki jih je imel, ko je tajništvo prevzel, dovoli 50 gld. nagrade. Poverjenikom se sklene pisati, da naj blagovoljno pobere letne doneske udov ter jih pošljejo Matici, ker jih je dosedaj še silno malo plačalo zaostalo letnino. Ker se g. dr. Gestrin iz Loke preseli v Kostanjevico, se bo de g. Blaž Mohar, župan v Loku, naprosil, da prevzame poverjenistvo za tamošnji okraj. Tudi se sklene, vežo in steno ob stopnicah v Maticni hiši pobeliti in nad pisarno obesiti tablico, da bodo ljudje vedili, kje jo iskati.

(Iz sej dež. odbora 21., 24. in 28. julija.) Pretresali in sklenili so se pogoji, pod katerimi se razpišejo zidarska in druga dela za zidanje deželne norišnice na Studencu. — Vsled dopisa dež. odbora v Gradcu se je sklenilo, obrniti se na ministerstvo zaradi tega, da bi se za bolnike iz Oggerskega v tukajšnji bolnisnici stroški neposrednje plačevali iz Oggerske državne blagajnice, ne pa da bi se morali, kakor to odločuje član III. postave za Oggersko l. 1875, ti oskrbovalni stroški po gosposkah dotičnih vélikih županij (komitativ) iztrjevati. Deželni odbor je pritrdil, da se služba učitelja na enorazredni ljudski šoli na Dobrovi poleg Ljubljane podeli sedanjemu učitelju Avgustu

Adamiču pri sv. Križu pri Kostanjevici, ter da se Ljudevik Vodopivec potrdi definitivno v učiteljski službi v Razdrtem. —

## Razne reči.

— Konkurs za razpisano učiteljsko službo v Vodichah se podaljša do 10. avgusta 1877. Razpisane so tele službe učiteljske: V šolskem okraji ljubljanske okolice: Na 4razredni ljudski šoli na Verhniku se bodo umestili 3 učitelji z letno plačo 600, 550 in 500 gl. — Prošnje do 15. avgusta t. l. okrajnemu šolskemu svetu za ljubljansko okolico.

V šolskem okraji Kranjskem: 1. Služba učiteljska v Sorici s 400 gl. 3. v Poljanah s 450 gl. 4. v Mavčičah s 400 gl. Prošnje s šolskimi dokazi obložene do 24. avgusta 1877 pri dotičnem krajnem šolskem svetu,

— Za pogorelce v Rakovniku: G. O. Dolenec 2 gld.

— Med bašibozuki „turškega lista“ se v novejšem času odlikuje neki poštni uradnik na Zidanem mostu. Ob času volitev hodil je, kakor pozvedamo, v Radeče ščuvat zoper narodno stranko, in je potem kakor se sploh govori, pisal škandalozna lažnjiva dopisa v št. 146. in 153. Tagblatta, zaradi kterih je bila omenjenemu umazanemu listu tiskovna pravda na vratu. Nekedaj bil je narodnjak, sed tempora mutantur — časi se spreminjajo in vetricne se sučejo po sapi.

— Požar. Piše se nam: Od 30. do 31. t. m. po polnoči je nastal ogenj v hlevu posestnika Janeza Sajovica v Velesovem; vpepelil je poslopje, pa tudi dve telici ste zgoreli. Ogenj je bil z hudobnim namenom zanetjen. Pred par leti so mu zažgali hišo in in pod, kar je še ostalo pa sedaj. Ali koga sumničijo, še ni znano.

— Vabilo na veselico, ktero napravi idrijska čitalnica v nedeljo 5. avgusta na g. Leskovičevem pristavi. Program: 1. Serjun: Hajdmo na pristavo, popotnica; igra čitalniška godba. 2. A Hajdrih: a) Slava Slovencem, zbor; b) Mladini, zbor. 3. Ziehrer: Am Rio de Janeiro, valcer; igra čitalniška godba. 4. Dr. B. Ipavec: Domovina; zbor za bariton in tenorsolo. 5. Verdi: Cavatina iz opere Ernani za rog obligat. 6. Pozdravni govor. 7. Otto: Devi; četverspev. 8. Prva kadrija na prostem. 9 Boris Miran: „Raja“. 5. Na meji; deklamacija. 10. C. Erichsen: Rosenblätter, polka française; igra čitalniška godba. 11. Fr.

Schubert: Kak zala je; zbor. 12. Druga kadrija na prostem. 13. Po jezeru; obče petje z godbo. 14. Srečkanje. — Pozneje ples v zgornjih prostorih. — Pri slabem vremenu vršile bi se točke programove v veliki sobani. Začetek ob 4. uri popoldne. Odbor.

— Toča. Iz Štange 28. t. m. se nam piše: Danes po 4. popoldne nastane na enkrat strašen vihar, dež se vlije in med dežjem brenka toča čez 5 minut prav močno, da je po oknih hudo ropotalo. Pod kapom jo je bilo še čez dolgo cele kupe. Grozdju je veliko škodovala. Kar sem jaz dozdej videl, ga je več kot polovico potolčenega, ki se bo posušilo. Bogu hvala, da ni daleč segla, kakor se čuje. Suša je velika. Otave bo malo, sicer pa drugo na polji lepo kaže zdaj. X.

## Eksekutivne dražbe.

3. avgusta: 1. Turk, 1. Urbič iz Velike bučne vasi, 1. Mikolič iz Brusnice, 1. Nagel iz Beršlina, 1. Härtel iz Regerče vasi, vsi v Novem mestu. 1. Sterle iz Koritnice, 1. Kaluža iz Knježaka, vsi v Bistrici. 3. Petrovič iz Zabočeva na Vrhniku. 3. Velikajne iz Srednje konoplje v Idriji. 2. Mesojedec iz Bruhanjevsi, 2. Pugel iz Podgore, 2. Orebnic iz Malih lašič, 1. Jančar iz Ilave gore, 1. Hudovernik vsi v Lašičah. 2. Trost iz Podrage, 2. Bajo iz Zagoljš, oba v Vipavi. 2. Zele iz Št. Petra, 1. Žele iz Hrastja v Postojni.

## Umrli so:

Od 26. do 30. julija: Frančiška Jurman, del. o. 3. l., za kašljem. Ana Ferline, gostiln. o. 3 1/2 l., za drisko. Jakob Leben, pek. pom. 30 l., za jetiko. Nace Ravnikar, v pos. del. 18 l., za vnetjem oprsne mrenice. Špela Leskovic, stražnik. o. 2 m., za drisko. Marija Mandel, kmet. 2. 60 l., vsled ranjenja. Jože Šumenjak, davk. služ. 73 l., za mrtuđom. Amalia Prosene, pol. o. 20. d., za drisko.

## Loterijske številke 28. julija.

V Trstu: 66, 24, 11, 60, 32.  
V Gradcu: 72, 24, 28, 33, 9.

Med. in Chirurğ.  
**dr. L. Jenko,** (4)  
c. k. fizikus, zdravnik za oči itd.,  
ordinira na mestnem trgu št. 21 (v Petričičevi hiši), od 9. do 11 1/2 ure dopoldne.

Telegrafične denarne cene 1. avgusta.  
Papirna renta 61.65 — Srebrna renta 65.90 —  
Zlata renta 74.05. — 1860letno državno posojilo 114.50  
Bankinske akcije 774 — Kreditne akcije 155.10 — London 124.20 — Srebro 109 — — Ces. kr. cekini 5.90 — 20-  
rafukov 9.86.

## Žitne cene preteklega tedna.

Za tiste, kterim nova mera in vaga še ni gladka, pristavili smo, koliko bi reči veljale po stari meri. 1 hektoliter znaša 3<sup>26</sup>/<sub>100</sub> mernikov.

| Reči                 | V Ljubljani |     | V Novem mestu |     | V Kranji |     | V Mariboru |     | V Ptaju |     | V Ormužu |     | V Trstu |     | V Celovcu |     | V Zagrebu |     |
|----------------------|-------------|-----|---------------|-----|----------|-----|------------|-----|---------|-----|----------|-----|---------|-----|-----------|-----|-----------|-----|
|                      | gl.         | kr. | gl.           | kr. | gl.      | kr. | gl.        | kr. | gl.     | kr. | gl.      | kr. | gl.     | kr. | gl.       | kr. | gl.       | kr. |
| Pšenice (hektoliter) | 9           | 92  | 8             | 70  | 9        | 75  | 10         | 50  | 9       | 50  | 10       | 94  | —       | —   | 9         | 94  | 9         | —   |
| (mernik)             | 3           | 5   | 2             | 53  | 3        | —   | 3          | 5   | 2       | 85  | 3        | 36  | —       | —   | 2         | 89  | 2         | 61  |
| Reži (hektoliter)    | 5           | 85  | 6             | 90  | 6        | 50  | 6          | 80  | 7       | 10  | 6        | 34  | —       | —   | 7         | 60  | 8         | —   |
| (mernik)             | 1           | 80  | 2             | 12  | 2        | 10  | 2          | 9   | 2       | 17  | 1        | 96  | —       | —   | 2         | 32  | 2         | 45  |
| Ječmena (hektoliter) | 4           | 23  | 5             | 50  | 4        | 86  | 5          | 30  | 5       | 70  | 5        | 56  | —       | —   | 6         | 48  | 3         | 80  |
| (mernik)             | 1           | 50  | 1             | 54  | 1        | 48  | 1          | 63  | 1       | 54  | 1        | 71  | —       | —   | 2         | 28  | 1         | 16  |
| Ajdo (hektoliter)    | 7           | 81  | 8             | 50  | 8        | 13  | 6          | —   | 6       | 20  | 4        | 88  | —       | —   | 7         | 46  | 6         | 50  |
| (mernik)             | 2           | 40  | 2             | 60  | 2        | 49  | 1          | 85  | 1       | 91  | 1        | 50  | —       | —   | 2         | 37  | 2         | —   |
| Prosa (hektoliter)   | 6           | 50  | 5             | 80  | 6        | 16  | 5          | 70  | 6       | 50  | 7        | 80  | —       | —   | 5         | 7   | 6         | 20  |
| (mernik)             | 2           | —   | 1             | 78  | 1        | 88  | 1          | 75  | 2       | —   | 2        | 40  | —       | —   | 1         | 56  | 1         | 91  |
| Turšice (hektoliter) | 6           | 43  | 7             | 20  | 6        | 82  | 6          | 30  | 6       | 50  | 5        | 21  | —       | —   | 6         | —   | 6         | 10  |
| (mernik)             | 2           | 10  | 2             | 20  | 2        | 20  | 1          | 94  | 2       | —   | 1        | 60  | —       | —   | 2         | 10  | 2         | —   |
| Ovsa (hektoliter)    | 3           | 10  | 3             | 90  | 4        | 55  | 4          | —   | 4       | 10  | 3        | 58  | —       | —   | 4         | 68  | 4         | —   |
| (mernik)             | 1           | 95  | 1             | 19  | 1        | 37  | —          | 98  | 1       | 25  | 1        | 9   | —       | —   | 1         | 12  | 1         | 22  |